



EURÓPAI PARLAMENT

2009 - 2014

Plenárisülés-dokumentum

A7-0228/2011

14.6.2011

JELENTÉS

a pénzügyi, gazdasági és szociális válságról: a szükséges intézkedésekre és kezdeményezésekre irányuló ajánlások
(2010/2242(INI))

Pénzügyi, Gazdasági és Szociális Válsággal Foglalkozó Különbizottság

Előadó: Pervenche Berès

TARTALOMJEGYZÉK

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
INDOKOLÁS	23
A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE.....	27

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

a pénzügyi, gazdasági és szociális válságról: a szükséges intézkedésekre és kezdeményezésekre irányuló ajánlások (2010/2242(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Pénzügyi, Gazdasági és Szociális Válsággal Foglalkozó Különbizottság („a CRIS bizottság” felállításáról, hatásköreiről, számszerű összetételéről és megbízatásának idejéről szóló, eljárási szabályzata 184. cikke értelmében elfogadott, 2009. október 7-i határozatára¹,
- tekintettel a CRIS bizottság megbízatásának 2011. július 31-ig történő meghosszabbításáról szóló, 2010. június 16-i határozatára,
- tekintettel a „pénzügyi, gazdasági és szociális válságról: a szükséges intézkedésekre és kezdeményezésekre irányuló ajánlások (félidős jelentés)” tárgyú, 2010. október 20-i állásfoglalására²,
- tekintettel a globális és európai szintű innovatív finanszírozásról szóló, 2011. március 8-i állásfoglalására³,
- tekintettel az Európai Unió folyamatban lévő jogalkotási ütemtervére, nevezetesen a Szerződések módosítására, a gazdasági kormányzásra, az egységes piacról szóló jogszabályra és az energiapolitikákra,
- tekintettel a 2013 utáni fenntartható Európai Unióval kapcsolatos politikai kihívásokkal és költségvetési forrásokkal foglalkozó különbizottság (SURE) javaslatai alapján elfogadott, az új többéves pénzügyi keretről szóló következtetéseire,
- tekintettel az alábbi nemzeti parlamentek hozzájárulásaira: a belga szenátus és a belga képviselőház, a bolgár országgyűlés, a brit Lordok Háza és a brit alsóház, a cseh szenátus és a cseh képviselőház, a dán parlament, a finn parlament, a francia nemzetgyűlés, a görög parlament, a holland alsóház, a lengyel Szejm és a lengyel szenátus, a lett parlament, a litván parlament, a magyar országgyűlés, a német Bundestag és a német Bundesrat, az olasz képviselőház, az osztrák Szövetségi Tanács és az osztrák Nemzeti Tanács, a portugál nemzetgyűlés, a román képviselőház és a román szenátus, a svéd parlament, a szlovák Nemzeti Tanács és a szlovén nemzetgyűlés,
- tekintettel eljárási szabályzatának 48. cikkére,
- tekintettel a Pénzügyi, Gazdasági és Szociális Válsággal Foglalkozó Különbizottság jelentésére (A7-0228/2011),

¹ HL C 230. E, 2010.8.26, 11. o.

² Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0376.

³ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0080.

- A. mivel a válság súlyos társadalmi következményeket vont maga után, az EU-ban ugyanis a foglalkoztatás 1,8%-kal esett vissza, ennek következtében 23 millió személy, azaz a gazdaságilag aktív uniós összlakosság 9,6%-a munkanélküli, a fiatalok körében a munkanélküliség aránya 21 %, a foglalkoztatás fellendülésére a kilátások bizonytalanok, és az EU polgárainak 17%-át fenyegeti az elszegényedés¹,
- B. mivel a földközi-tengeri térség déli részében és a Közel-Keleten bekövetkezett népi forradalmak többek között a gazdasági és társadalmi hiányosságok, az egyenlőségek és a különösen a fiatal, képzett generációt sújtó nagyfokú munkanélküliség következményeként értelmezhetők, és mivel felhívják a figyelmet a demokrácia értékére és alátámasztják, hogy a globalizáció az alapjogok és az alapvető szabadságok elismerését és tiszteletben tartását illetően átfogó válaszokat, valamint az országok és az egyes országokon belüli társadalmi rétegek közötti egyenlőtlenségek orvoslását teszi szükségessé,
- C. mivel a Lehman Brothers összeomlása utáni három év során csupán néhány lépés történt a pénzügyi válság leküzdése érdekében; mivel azonban további erőfeszítésekre van szükség egy olyan fenntartható pénzügyi ágazat kialakításához, amely képes megküzdeni a túlzott mértékű spekulatív magatartással és – lehetőleg hosszú távú beruházási szükségletek finanszírozása révén – finanszírozni a reálgazdaságot és a munkahelyteremtést; mivel a gazdasági kormányzás reformjai nem kezelték kellőképpen a globális és uniós szintű egyensúlyzavarok kérdését,
- D. mivel az Európai Bizottság előrejelzése szerint a termelés 2013-ig a GDP 4,8%-ával esik majd vissza, és az elkövetkező évtized folyamán jóval alacsonyabb lesz, mint az utóbbi 20 évben volt²,
- E. mivel a pénzügyi válság egyes országokban politikai válságot eredményező gazdasági és szociális válságot váltott ki,
- F. mivel a válság nyilvánvalóvá tette, hogy az EU-ban fogytán van a jövőbe vetett hit, a bizalom és a remény,
- G. mivel a szociális piacgazdaság és értékeinek továbbépítése az Európai Unió alapvető célja,
- H. mivel a viszonylagos jólétben élők száma emelkedett, ugyanakkor a gazdasági és szociális szakadékok is növekedtek,
- I. mivel a pénzügyi világválság súlyos hatást gyakorolt a millenniumi fejlesztési célok elérése felé való előrehaladásra, különösen a globális szegényég 2015-ig történő megfelezésére irányuló célra,

¹ Eurostat, Statistics in focus, 9/2010, Lakosság és szociális körülmények
http://epp.eurostat.ec.europa.eu/cache/ITY_OFFPUB/KS-SF-10-009/EN/KS-SF-10-009-EN.PDF
és Európai Bizottság: Foglalkoztatás Európában 2010-ben
(http://ec.europa.eu/employment_social/eie/executive_summarys_en.html#top).

² Európai Bizottság: A jelenlegi gazdasági és pénzügyi válság hatása a potenciális termelésre, Occasional Papers 49., 2009 június, V. táblázat, 33. oldal
(http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/publication15479_en.pdf).

- J. mivel a válság nyilvánvalóvá tette a valódi, uniós gazdasági kormányzás létrehozása felé történő előrelépés szükségességét, amely átgondolt, a fenntartható növekedésnek, a stabil, jó minőségű foglalkoztatásnak, a költségvetési fegyelemnek, a kiugró makrogazdasági egyensúlytalanságok kiküszöbölésének, az európai gazdaság versenyképességének és termelékenységének, a pénzügyi piacok szigorúbb szabályozásának és felügyeletének, valamint a pénzügyi válságok hatékony kezelését szolgáló mechanizmusnak a biztosítására irányuló szakpolitikák összességéből épül fel,
- K. mivel az Unió fenntartható fejlődésének biztosítása és az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek eléréséhez elengedhetetlen a fel nem használt kifizetési előirányzatok átcsoportosítása a növekedésre, versenyképességre és foglalkoztatásra irányuló programokra, valamint az EBB által nyújtott kölcsönök növelése, és egy, az állami és magánbefektetők számára egyaránt vonzó, az egész Unió érdekeit szolgáló közös projektek finanszírozására felhasználható projektkötvénypiac (egyedi projektkötvények) létrehozása,
- L. mivel a Parlament a fentebb említett, 2010. október 20-i állásfoglalásában egyértelműen kifejtette, hogy a jelenlegi helyzetben világos stratégiákra és hosszú távú, közösen elfogadott és finanszírozott politikai döntésekre van szükség, amelyek hozzáadott értéket teremtenek a 27 tagállam számára, és amelyeket a politikusoknak a polgárokért és velük együtt kell meghozniuk,
- I. *Az európai államadósság és az euró válsága, ideértve az államadóssági kötvények és az eurókötvények kölcsönös kibocsátását***
1. emlékeztet arra, hogy a rendszer egymással kölcsönösen összefüggő sebezhetőségei egyfajta háromszöget alkotnak, ugyanis egyes tagállamok kiegyensúlyozatlan fiskális politikája tovább súlyosbította a válság előtti államadósságokat, a pénzügyi válság pedig jelentős mértékben hozzájárult az államadósságok további felduzzasztásához, ami egyes tagállamokban feszültségeket keltett az állampapírpiacon;
 2. hangsúlyozza, hogy miután a hitelminősítő intézetek visszaminősítették Görögország, Írország és Portugália államadósságát, az euróövezet országaiban tovaryűrűző hatás érvényesült, és átrendeződés következett be a spekulatív és kockázatkerülő befektetési magatartást tükröző portfóliókban, valamint hogy ennek következményeképpen Görögország és Írország nem volt többé képes a piac fenntartható árfolyamon történő finanszírozására, ezért az EU és a Nemzetközi Valutaalap programjaiból kellett számukra pénzügyi támogatást adni;
 3. úgy véli, hogy a Nemzetközi Munkaügyi Szervezetet (ILO) be kell vonni az EU–IMF pénzügyi támogatási programjaiba;
 4. emlékeztet arra, hogy a strukturált pénzügyi eszközök – amelyeket a válság alatt átlagosan három-négy fokozattal kellett visszaminősíteni – hibás minősítése révén a hitelminősítő intézetek jelentős szerepet játszottak a pénzügyi válság kialakulásában; egyetért a Pénzügyi Stabilitási Tanács által 2010 októberében meghatározott elvekkel, amelyek általános útmutatást adnak, hogy miként csökkenthető a külső hitelbesorolásokra való hagyatkozás, és felhívja a Bizottságot, hogy megfelelően vegye figyelembe a 2011 januárjában lezárult nyilvános konzultációt;

5. kéri, hogy végezzék el az államadósság átlátható ellenőrzését az említett adósság eredetének meghatározása, valamint a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok főbb birtokosai személyazonosságának és az érintett összegek megállapítása érdekében;
6. megjegyzi, hogy a tagállamok két- és többoldalú megközelítései fenyegetést jelentenek a gazdasági integráció, a pénzügyi stabilitás és az euró hitelessége számára, és üdvözli a költségvetési és a gazdaságpolitikai koordinációra vonatkozó európai szemeszter elvét, amely szemeszter célja az Unión belüli túlzott egyenlőtlenségek feloldása;
7. hangsúlyozza, hogy az államadóssággal kapcsolatos válság egyértelművé tette az Európán belüli egyensúlyzavarok kockázatait; hangsúlyozza, hogy az EU-nak egységesen kell cselekednie, sokkal szorosabban összehangolt fiskális politikát kell kialakítania és adott esetben, részben saját forrásokból finanszírozott uniós költségvetéssel rendelkező, közös fiskális politikát kell létrehoznia, valamint megfelelő rendelkezéseket kell alkotnia a válságkezelés, valamint a gazdasági konvergencia érdekében;
8. hangsúlyozza, hogy az uniós költségvetésen keresztül ésszerűsíteni kell a tagállamok kiadásait azokon a területeken, ahol az EU a nemzeti költségvetéseknél nagyobb hozzáadott értékkel bír;
9. hangsúlyozza, hogy a tagállamok növekedési kilátásait alapvető tényezőnek kell tekinteni az adott államadóssághoz tartozó kamatlábak relatív szintjének meghatározásakor, tiszteletben tartva különösen az európai pénzügyi stabilitási eszköz (EFSF), és 2013 után pedig az európai stabilizációs mechanizmus (ESM) által biztosított segítségnyújtást;
10. elismeri azokat az erőfeszítéseket, amelyeket a súlyosan eladósodott tagállamokban a költségvetés konszolidálása és a strukturális reformok érdekében tesznek;
11. hangsúlyozza, hogy a tagállamokban székhellyel rendelkező anyabankok is osztoznak a leánybankjaik által más uniós tagállamokban folytatott felelőtlen hitelezési gyakorlatokkal kapcsolatos felelősségben, amely gyakorlatok hozzájárultak többek között a spanyolországi, írországi és lettországi ingatlanbuborékokhoz és az abból eredő, ezen tagállamok által jelenleg tapasztalt költségvetési nehézségekhez; megjegyzi ezért, hogy az eladósodott tagállamok számára szükség esetén nyújtott pénzügyi segítség nemcsak azok egyéni érdekeit szolgálná, hanem azon tagállamok érdekeit is, amelyek anyabankjai nem alakítottak ki felelős hitelezési gyakorlatokat mindenekelőtt a leánybankjaik tekintetében;
12. hangsúlyozza, hogy rendszerszinten valamennyi tagállam fontos; kéri a pénzügyi rendszer hiányosságait kezelő átfogó, társadalmilag befogadó és összefüggő reformcsomag kidolgozását; az EMU gazdasági pillérének megerősítése érdekében kéri egy egységes európai kincstár koncepciójának kidolgozását; ezenfelül kéri olyan intézkedések meghozatalát, amelyek célja a versenyképesség tekintetében jelenleg tapasztalható hiányosságok felszámolása, valamint az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek követése és – amennyiben szükséges – az államadóssággal kapcsolatos válság kiváltó okainak kezelése megfelelő strukturális reformok révén; rámutat, hogy a tagállamoknak vissza kell térniük a fenntartható, minőségi állami kiadásokon, valamint az adók méltányos és hatékony behajtásán alapuló államháztartáshoz és növekedési tempóhoz;

13. kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg az eurókötvények jövőbeli rendszerét azon feltételek meghatározása érdekében, amelyek mellett egy ilyen rendszer hasznos lenne minden részt vevő tagállam és az euróövezet egésze számára egyaránt; rámutat, hogy az eurókötvények életképes alternatívát jelenthetnének az amerikai dollárkötvények piacához képest, és hogy előmozdíthatnák a az európai államadósság-piac integrációját, a hitelköltségek csökkenését, a likviditást, a költségvetési fegyelmet és a stabilitási és növekedési paktumnak (SGP) való megfelelés fokozását, hozzájárulhatnak az összehangolt strukturális reformokhoz és megszilárdíthatnák a tőkepiacokat, ami pedig támogatná azt az eszmét, hogy az euró globális szinten egyfajta „biztos menedék” lehet; emlékeztet arra, hogy az eurókötvények közös kibocsátása újabb lépés megtételét teszi szükségessé egy közös költségvetési és gazdaságpolitika felé;
14. hangsúlyozza ezért, hogy amennyiben sor kerül eurókötvények kibocsátására, azt egyetemleges felelősség melletti államadósságként a GDP 60%-ában megszabott adósságarányra korlátozzák, és kapcsolják össze olyan ösztönzőkkel, amelyek célja az államadósság e szintre csökkentése; javasolja, hogy az eurókötvények elsődleges célja az államadósság csökkentése és az erkölcsi kockázat elkerülése, valamint az euróval szembeni spekuláció megelőzése legyen; megállapítja, hogy az ilyen eurókötvényekhez való hozzáférés az adósságcsökkentésre irányuló, mérhető programok közös elfogadását és végrehajtását tenné szükségessé;
15. megjegyzi, hogy politikai megegyezés született az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 125. cikkének felülvizsgálatáról annak érdekében, hogy 2013-re az európai pénzügyi stabilitási eszközök (EFSF) ideiglenes rendszerét állandó európai stabilitási mechanizmussá (ESM) alakítsák át; kéri, hogy az európai stabilitási mechanizmust az államadóssággal foglalkozó európai ügynökséggé alakítsák át, és hogy az Európai Parlament következetes szerepet töltsön be a Szerződés módosításában;
16. sajnálatát fejezi ki a társadalmi felelősségvállalás hiánya miatt, amelyet a pénzügyi ágazat szakemberei azzal juttattak kifejezésre, hogy legalább egy évre nem mondtak le jutalmaik egy részéről valamely társadalmi projekt, például a fiatalok Unión belüli munkanélküliségének enyhítése javára;

II. Globális egyensúlyhiány és globális kormányzás

17. emlékeztet arra, hogy a globális egyensúlyhiányhoz leginkább hozzájáruló két ország az USA és Kína, és kéri Kínát, hogy vegyen aktívan részt a globális gazdasági kormányzási rendszerben;
18. megjegyzi, hogy a globális gazdaság több mint fele az Európai Unió, az Egyesült Államokon és Japánon kívül esik, ami a korábbiakhoz képest új és példa nélküli fordulat;
19. hangsúlyozza, hogy a globális egyensúly helyreállítására irányuló törekvés aszimmetrikus megközelítést tesz szükségessé: a jelentős külső többlettel rendelkező országoknak (például Kínának) szélesíteniük kell a növekedés húzóerejét jelentő ágazatok skáláját és ösztönözniük kell a belső keresletet, a jelentős hiányt felhalmozó országoknak (például az Egyesült Államoknak) pedig növelniük kell belső megtakarításaikat és strukturális reformokat kell végrehajtaniuk;
20. hangsúlyozza, hogy a pénzügyi piacoknak a reálgazdaság fenntartható fejlődését kell szolgálniuk;

21. támogatja a G20-akat a termékek származékos piacainak szabályozására irányuló erőfeszítéseikben; felhívja a Bizottságot, hogy foglalkozzon az árak mezőgazdasági piacokon tapasztalható ingadozásával a G20-ak szintjén elfogadott keretintézkedések maradéktalan végrehajtása, valamint a túlzott mértékű és káros spekuláció leküzdése érdekében különösen az EU-ban rövidesen bevezetendő, a pénzügyi piacokra vonatkozó jogszabályok, nevezetesen a piaci visszaélésről szóló irányelv¹ és a pénzügyi eszközök piacairól szóló irányelv² révén;
22. ismételten emlékeztet a nyersanyagok fontosságára az Európai Unió számára, valamint az élelmezésbiztonság és az árstabilitás jelentőségére a fejlődő országok számára világszerte, valamint arra, hogy az élelemhiány és az árak instabilitása világszinten milyen inflációs nyomást okoz; ennek megfelelően arra kéri az Európai Uniót, hogy a hatékonysági normák gyors javítása révén fokozza erőfeszítéseit a nyersanyagfüggőség csökkentése érdekében, valamint bővítse a megújuló anyagok előállítását és felhasználását; megállapítja, hogy az élelmiszer-biztonsághoz és az élelmiszerárak stabilitásához való hozzájárulás érdekében fenntartható gyártási módokat kell általánosítani, ugyanakkor az ellátási oldalon irányítási mechanizmusokat kell ismételten bevezetni; ennek érdekében a kereskedelemben további átláthatóságot és kölcsönösséget kér; a stratégiai nyersanyagok területén azonban óva int a protekcionista tendenciák ellen;
23. kéri jobb szabályozás kialakítását a hitel-nemtjeljesítési cseréügyletek tekintetében;
24. megállapítja, hogy a jelenlegi tendencia szerint a magánberuházások rendkívül nagy tömege – a várakozások szerint 2011-ben közel 1 billió USD összegben – áramlik a fellendülőben lévő gazdaságokba³; felhívja a Nemzetközi Valutaalapot, hogy dolgozza ki a spekulatív buborékok kialakulásának a globális tőkeáramlások felügyelete általi megelőzésére vonatkozó keretet, és hozza meg a káros fejlemények megelőzéséhez szükséges intézkedéseket; elismeri, hogy a tőke ellenőrzése nem helyettesíti a megfelelő gazdaságpolitikákat és csak végső eszközként alkalmazható; hangsúlyozza, hogy az országoknak ezzel párhuzamosan lépéseket kell tenniük az ilyen buborékok kialakulásának megakadályozására;
25. felhívja a figyelmet arra, hogy a pénzügyi piac szereplőinek – többek között pénzügyi intézmények és tőzsdék – folyamatban lévő koncentrációja a reálgazdaság hosszú távú finanszírozására nézve a feltételek nem optimális volta révén kockázatokat jelenthet; ezt szem előtt tartva felhívja az Európai Rendszerkockázati Testületet, hogy szorosan kísérje figyelemmel a pénzügyi piacokon zajló koncentrációból eredő mindennemű rendszerszintű kockázat kialakulását;
26. hangsúlyozza, hogy míg az EU jelenleg kiegyensúlyozott mérleget mondhat magáénak, és így nem járul hozzá a globális egyensúlyhiányhoz, az egyenlőtlenségek rendellenes módon, az amerikai dollár leértékelése révén történő korrekciója az EU-t is erőteljesen érintené; megjegyzi, hogy a dollár gyors leértékelésének elkerülése érdekében az EU-nak szorosan össze kell hangolnia a kereskedelmi mérleggel és az árfolyamok

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2003/6/EK irányelve (2003. január 28.) a bennfentes kereskedelemről és a piaci manipulációról (piaci visszaélés) (HL L 96., 2003.4.12., 16. o.).

² Az Európai Parlament és a Tanács 2004/39/EK irányelve (2004. április 21.) a pénzügyi eszközök piacairól (HL L 145., 2004.4.30., 1. o.).

³ IMF Staff Position Noteposition, 2010. február 19., SPN/10/04, Tőkebeáramlások: Az ellenőrzések szerepe.

egyensúlyhiányával kapcsolatos politikáit az Egyesült Államokkal; annak biztosítására sürgeti az Egyesült Államokat és a főbb világszintű szereplőket, hogy a valuták kezelésének többoldalú erőfeszítéssé kell válnia, amely kiterjed a világ valamennyi fontos valutájára; üdvözli a globális egyensúlyhiányokra vonatkozó mutatók bejelentését, és kéri, hogy a makrogazdasági politikák kialakításakor e mutatókat maradéktalanul vegyék figyelembe;

27. hangsúlyozza, hogy az EU-nak – annak érdekében, hogy javítsa globális szereplőként betöltött szerepét – számos kihívással kell szembenéznie, jelesen a versenyképesség és a konvergencia hiányával, az elégtelen pénzügyi stabilitással, a szerény belső foglalkoztatási és növekedési arányokkal, a belső piac és az EMU kiteljesülésével járó, fokozódó belső egyensúlyhiányokkal, valamint nemzetközi szintű politikai súlyának hiányával, amely többek között a nemzetközi szervezetekben való, nem egységes képviselőnek tudható be, amin pedig az euró nemzetközi, a Szerződésben is rögzített egységes képviselőt biztosító végrehajtási szabályok által lehetne javítani;
28. emlékeztet arra, hogy az EU-nak egységes hangon kell megszólalnia, és hogy megfelelő esetben teljes mértékben a tagállamokat kell képviselnie, valamint globális szinten támogatnia kell a demokráciát, az emberi jogokat, a jogállamiságot, a tisztességes munka- és életkörülményeket, a jó kormányzást, a fenntartható fejlődést, a szabad és tisztességes kereskedelmet és az éghajlattal kapcsolatos célkitűzéseket, összhangban belső ütemtervével és küzdelmet folytatva a korrupció, az adócsalás, az adókikerülés és az adóparadicsomok ellen;
29. úgy véli, hogy Európának kiegyensúlyozott és méltányos globális kereskedelmi megállapodás elérésére kell törekednie a feltörekvő gazdaságok és a fejlett gazdaságok közötti eltérések csökkentése érdekében; kéri a kereskedelmi akadályok felszámolását; úgy véli, hogy a globális kereskedelmi megállapodás hiánya jelentős hátrányt jelent, mivel a fejlett gazdaságok elzárják a mezőgazdasági exportprojektektől a feltörekvő gazdaságokat, míg a feltörekvő gazdaságok a fejlett gazdaságokat zárják el a szolgáltatásoktól;
30. hangsúlyozza, hogy a közbeszerzési piacokat átlátható módon és kölcsönösségi alapon meg kell nyitni;
31. hangsúlyozza az Európai Unió és főbb stratégiai partnerei közötti kapcsolatokban a kölcsönösség és a közösen elérhető előnyök fontosságát; e tekintetben úgy véli, hogy az Európai Uniónak fontolóra kell vennie, nem lenne-e célszerű a harmadik országok állami támogatással összefüggő gazdasági gyakorlatainak vizsgálatára, valamint az esetlegesen a kulcsfontosságú technológiáknak az európai területen kívülre való átadását célzó magatartások értékelésére szolgáló eszközöket létrehozni;
32. megállapítja, hogy a Nemzetközi Számviteli Standard Testület (IASB) jelenleg csak regionális szinten írja elő az összesített mérleg készítését; olyan számviteli szabályok elfogadását kéri, amelyek valamennyi céget és alapítványt országonkénti könyvelésre köteleznek, valamint kéri a nemzetközi adóügyi együttműködés előmozdítását a hatóságok közötti adatcsere-megállapodások révén;
33. emlékeztet arra, hogy mindig határozottan síkraszállt a globális gazdasági és pénzügyi kormányzás mélyreható reformja mellett, amelynek célja az átláthatóság és a felelősségvállalás előmozdítása, valamint a nemzetközi gazdasági és pénzügyi

- intézmények politikái közötti koherencia biztosítása; kéri a Bretton Woods intézmények – többek között egy még kidolgozásra váró globális gazdaságirányítási struktúra – bevonását az Egyesült Nemzetek rendszerébe, ahol együtt kellene működniük a WTO-val, az ILO-val és a jövőben létrehozandó, világszintű környezetvédelmi szervezettel;
34. kéri a G20-országokat, hogy fogadjanak el globális és koordinált politikai intézkedéseket annak érdekében, hogy hozzájáruljanak az erős, stabil és kiegyensúlyozott, globális fenntartható növekedéshez; kéri ezen országok érintett parlamentjeinek részvételét a legitimitáció és az elszámoltathatóság növelése érdekében; ezenfelül az IMF átláthatóságának és elszámoltathatóságának növelése érdekében kéri pénzügyi forrásainak reformját és bővítését, valamint az IMF demokratikusabbá tételét, megerősítve egyúttal a globális egyensúlyhiány leküzdését célzó hiteles hálózat kiépítése érdekében a tagjainak gazdasági és pénzügyi felügyeletében játszott szerepét;
35. hangsúlyozza, hogy az EU-nak középtávon egyetlen képviselővel kell rendelkeznie az IMF igazgatótanácsában;
36. kéri, hogy szülessenek megállapodások a pénzügyi támogatás tekintetében, az alábbiak szerint:
- a reformját követően az IMF léphetne fel végső globális hitelezőként, és – amennyiben rövid távú likviditásnyújtási képességét és szilárdabb pénzügyi biztonsági hálózatait megerősítenék – ellensúlyozhatná egyes országoknak a valutatartalékok felhalmozására irányuló szükségletét;
 - millenniumi fejlesztési célok: a jelenlegi válság egyértelművé tette, hogy ösztönzőket kell létrehozni a pénzügyi piacok számára annak érdekében, hogy hosszú távú beruházásokra és fenntartható fejlődésre törekedjenek; a multilaterális és bilaterális fejlesztési bankok és szervezetek pénzügyi szerepét a fejlődő országok részéről jelentkező megnövekedett finanszírozási keresletre adandó válaszként aktualizálni és fokozni kell; a tranzakciókra kivetendő adóból származó bevételeket részben a millenniumi fejlesztési célok elérésének finanszírozására lehetne fordítani, és az éghajlatváltozással kapcsolatos kötelezettségek teljesítéséhez is szükség lesz rájuk; folyamatosan fel kell tárni a fejlesztési eszközök egyéb finanszírozásának jelentőségét, különösen a legszegényebb országok adósságának átütőmezejét és az adósságok eltörlését, valamint a pénzbeáramlás előmozdítását; az előre látható hivatalos fejlesztési segély iránti kötelezettséget ismételten vállalni kell, és fel kell tárni a további innovatív finanszírozási lehetőségeket a fejlődő világ zsugorodó gazdaságai által okozott szakadék felszámolása érdekében; a tagállamoknak meg kell erősíteniük, hogy bruttó nemzeti jövedelmük 0,7%-át a millenniumi fejlesztési célok finanszírozására irányuló fejlesztési segélyekre különítik el;
 - az EU-nak a földközi-tenger déli részén fekvő partnerországokban kitört zavargásokra és a bekövetkezett változásokra válaszul meg kell határoznia az euromediterrán együttműködés kiszélesítésének politikai prioritásait és a pénzügyi forrásait; ezzel összefüggésben fontos kiterjeszteni az európai projektkötvényeket az oktatás, a fenntartható közlekedés és az energia területét érintő euromediterrán projektekre, aminek révén a Földközi-tenger mindkét oldalán hozzáadott érték jön létre;

III. Az új monetáris rendszer esete

37. emlékeztet arra, hogy egy „devizaháború” egyetlen országnak vagy országcsoportnak sem válna előnyére, és megghiúsíthatná az EU polgárai által az államadósság csökkentésének és a strukturális reformok lefolytatásának szükségessége miatt vállalt erőfeszítések sikerét; megjegyzi, hogy az euró megelőzte a pénzügyi válságokkal korábban gyakran összefüggő valutaválság kitörését; emlékeztet arra, hogy a multilaterális kereskedelmi rendszer (WTO) szabályai nem fedik a tőkeáramlásokat, és nem járul hozzá többoldalú monetáris rendszer;
38. emlékeztet arra a koreai G20-célkitűzésre, hogy stabilabb és ellenállóbb nemzetközi monetáris rendszert (IMS) hoznak létre; elismeri, hogy általános aggodalom övezi a nemzetközi monetáris rendszer működését, és kéri, hogy e tekintetben sürgősen történjen előrelépés; kéri ezért, hogy az IMS-t úgy alakítsák át, hogy biztosítsa a rendszeres és átfogó makrogazdasági együttműködést, amely fenntartható és kiegyensúlyozott globális növekedést tesz lehetővé;
39. hangsúlyozza, hogy az IMS-nek többek között az alábbiakat kell kezelnie:
- valutaárfolyamok: első lépésként olyan politikákat kell követni, amelyek lehetővé teszik a valutaárfolyamoknak a változó makrogazdasági tényezőknek megfelelő, fokozatos kiigazítását;
 - tartalékvaluta: szükséges volna a nemzetközi tartalékrendszer reformja az olyan helyzetek elkerülése érdekében, amelyekben a tartalékolás világszintű egyensúlyzavarokhoz vezet; a jelenlegi dolláralapú nemzetközi tartalékrendszert fokozatosan fel lehetne váltani egy multilaterális rendszerrel, amely a világ valutáinak széles kosarát – különösen a kínai renminbit és a brazil realt – képviselő különleges lehívási jogokra (SDR) épül;
 - tőkeáramlások: a hosszú távú tőkemozgások támogatása, a spekulációmentes tőkeáramlások megkönnyítése és az elaprózódott értékpapírpiacokon jelentkező zavaró hatások elkerülése, valamint az állampapírpiacok átlátható, nyitott és zökkenőmentes működésének biztosítása érdekében a multilaterális szabályrendszert kellene létrehozni, és egyszersmind el kell kerülni, hogy a szabályokkal merkantilista vagy más kárára jól jární igyekvő politikák eszközeként visszaéljenek;
40. kéri továbbá annak fontolóra vételét, hogy – hosszú távon – globális tartalékvalutát hozzanak létre, amelynek alapját a különleges lehívási jogok és a Nemzetközi Valutaalap továbbfejlesztése és átalakítása képezné;

IV. Az EU versenyképességének és fenntarthatóságának fokozása és az Európa 2020 stratégia végrehajtása az innováció, valamint a munkahelyteremtést és a növekedést célzó hosszú távú befektetés megerősítése révén

Versenyképesség, konvergencia és az Európa 2020 stratégia

41. kéri, hogy az európai szemeszter tartalmának meghatározása során maradéktalanul és következetesen vegyék tekintetbe az Európa 2020 stratégia célkitűzéseit és az EU-ban tapasztalható belső egyensúlyzavarok elhárításának szükségességét;
42. hangsúlyozza az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre és munkahelyteremtésre irányuló Európa 2020 stratégia megvalósítása tekintetében az egymást kölcsönösen támogató uniós politikák fontosságát, amelyeket többek között az

előre tekintő oktatási, környezetvédelmi, éghajlati, és energiastratégiák, megújított mezőgazdasági politika, kohéziós politika, innovációs és K+F stratégiák, megújult uniós költségvetés és még inkább összhangba hozott nemzeti költségvetések különböző eszközei támogathatnak e közös célok elérése érdekében;

43. hangsúlyozza, hogy az Európa 2020 stratégia fenntarthatósági elemét minden érintett politikai területen érvényre kell juttatni ahhoz, hogy az EU visszanyerje a világban betöltött vezető szerepét; hangsúlyozza, hogy Európa globális gazdaságban való versenyképességének megőrzéséhez kulcsfontosságú, hogy átvegye a vezető szerepet az erőforrás-hatékony, fenntartható társadalom felé történő, környezetbarát átalakulásban; hangsúlyozza, hogy a környezetbarát infrastruktúrákba, a megújuló energiákba és az energiahatékonyságba történő nagyléptékű beruházások kiváló lehetőséget nyújtanak a talpra állás és a hosszú távú növekedés és munkahelyteremtés ösztönzésére;
44. emlékeztet arra, hogy az egységes piacon rejlő lehetőségeket még nem aknázták ki maradéktalanul, és hogy a lehetőségek teljes kiaknázásához megújult politikai eltökéltségre és határozott cselekvésre van szükség a fenntartható és társadalmilag befogadó növekedés és a munkahelyteremtés érdekében; hangsúlyozza, hogy az európai szolgáltatási szektort tovább kell fejleszteni, és a szolgáltatások kereskedelmét fokozni kell;
45. hangsúlyozza, hogy az Európa 2020 stratégia sikere attól függ, hogy az EU egésze mennyire elkötelezett, mennyire tekintik majd saját ügyüknek a tagállamok, a nemzeti parlamentek, a helyi és regionális hatóságok és a szociális partnerek; emlékeztet a határozott és megfelelően működő szociális párbeszéd és a kollektív megállapodások fontosságára az Európa 2020 stratégia keretében, valamint egy igazi európai társadalmi párbeszéd előmozdításának jelentőségére a makrogazdasági politikák és intézkedések tárgyában; megállapítja, hogy ezeket az intézkedéseket folytatni kell az előre vezető úttal kapcsolatos széles körű konszenzus elérése érdekében;
46. megállapítja, hogy a regionális és helyi hatóságok hatáskörei és feladatai bővülnek; emlékeztet arra, hogy Európában az állami beruházások kétharmadát továbbra is szubnacionális szinten hajtják végre; megállapítja, hogy az állami beruházások elvégzésének és végrehajtásának szintjére vonatkozó döntésnek igen jelentős hatása van azok hatékonyságára; hangsúlyozza ezért, hogy biztosítani kell, hogy az állami beruházásokra a kormányzás leghatékonyabb szintjén kerüljön sor;
47. sürgeti a tagállamok nemzeti parlamentjeit és kormányait, hogy a nemzeti döntéshozatal során az EU-val szemben felelős módon járjanak el, és a nemzeti szinten folytatott viták során vegyék figyelembe az uniós dimenziót is;
48. hangsúlyozza, hogy a fiskális konszolidációt a versenyképesség, valamint a társadalmi és területi kohézió fokozása érdekében az Európa 2020 stratégiában azonosított közép- és hosszú távú célkitűzéseknek kell kísérniük, különös tekintettel a munkahelyteremtésre, a társadalmi befogadásra, az infrastruktúrába, az erőforrás-hatékonyságba, a gazdaság ökológiai szemléletű átalakításába és a tudásalapú társadalomba történő befektetésre; megjegyzi, hogy a különböző nemzeti és uniós politikáknak egységesen támogatniuk kell a stratégiát, és hogy a költségvetési fegyelem jól körülhatárolt stratégia híján ronthatja a növekedési kilátásokat, csökkentheti a versenyképességet és hosszú távon súlyos károkat okozhat a gazdaság számára; emlékeztet arra, hogy – mivel a nyílt koordinációs módszer kudarcot vallott – az Európa

2020 stratégiának a Bizottság által a tagállamok tekintetében meghatározott kötelező célkitűzéseket kell tartalmaznia a gazdaság bizonyos makrogazdasági szempontjaira alkalmazandó maximális és minimális értékekkel együtt;

49. a Bizottság által kezdeményezett és az Eurostattal szoros együttműködésben folytatott szigorú pénzügyi ellenőrzést kér minden tagállam tekintetében azok tényleges pénzügyi helyzetének meghatározása céljából, aminek révén lehetővé válik a tényeken alapuló döntéshozatal az Európa 2020 stratégia és a regionális és kohéziós projektek vonatkozásában; kéri, hogy vessenek alá ellenőrzésnek minden európai uniós finanszírozási programot, valamint a nemzeti és regionális támogatásokat; javasolja a projektek és programok fokozását, amelyek sikere létfontosságú, valamint javasolja a nem hatékony támogatások és gazdaságfejlesztési rendszerek megszüntetését;
50. rámutat, hogy különösen a nőket jobban fenyegeti a szegénység; megjegyzi, hogy a válság alatt számos tagállamban növekedett a gyermekszegénység; hangsúlyozza, hogy ez elfogadhatatlan és hogy a negatív tendenciákat meg kell fordítani; kéri következésképpen különösen a nem-kormányzati szervezeteket, hogy fejlődjenek a gyermekszegénység felszámolását a gyermekközpontú megközelítés, a gyermekekre vonatkozó egyedi célkitűzések és a gyermekek jogaira fordított kiemelt figyelem révén elérni kívánó erős hálózattá;
51. megjegyzi, hogy rossz időkben a szilárd jóléti rendszerek fontos gazdaságstabilizáló tényezők; hangsúlyozza ezért, hogy – miközben meg kell szilárdítani az államháztartásokat – védelmezni kell az állami szolgáltatásokat és megfelelően fenn kell tartani a szociális védelem meglévő szintjét; kéri olyan intézkedések elfogadását, amelyek célja a jövedelmi egyenlőtlenségek csökkentése, különösen a fiatalok munkanélküliségének leküzdése révén;
52. hangsúlyozza, hogy a gazdasági hanyatlásnak nem kellene lassítania az előrelépést a munka és a magánélet összeegyeztetése, és különösen a nők munkaerő-piacához való hozzáférése tekintetében;
53. megjegyzi, hogy a válságból fakadó kihívásokat a gazdasági tevékenység és a növekedési arány hanyatlása mellett a strukturális és hosszú távú munkanélküliség erőteljes növekedése, az állami és magánberuházások volumenének visszaesése, valamint a feltörekvő gazdaságok részéről jelentkező konkurencia megerősödése jelenti;
54. elismeri, hogy az EU-ban jelenleg tapasztalható egyensúlyzavarok felszámolásához szabványmegoldás („one-size-fits-all”) nem elegendő, és hogy a hatékonyság érdekében a gazdaságpolitikai koordináció során megfelelően tekintetbe kell venni a különböző nemzeti gazdaságok kiindulópontjait és azok sajátos jellemzőit; hangsúlyozza a gazdasági koordináció szükségességét és az egészséges pénzügyek visszaállításában teendő előrelépés jelentőségét;
55. kéri, hogy növeljék a nemzeti költségvetések és az Unió költségvetése közötti összhangot és azok egymást kiegészítő jellegét; úgy véli, hogy a következő többéves pénzügyi keretnek az Európa 2020 stratégia kulcsfontosságú területeire kellene összpontosítania és megfelelő finanszírozást kell biztosítania olyan élenjáró kezdeményezések számára, amelyek az EU és a tagállamok megosztott hatáskörébe tartoznak és jelentős európai hozzáadott értéket szolgáltathatnak;
56. hangsúlyozza, hogy mind a mezőgazdasági, mind pedig a kohéziós politikának

kulcsszerepet kell játszania az Európa 2020 stratégiában; meggyőződése, hogy a közös agrárpolitika reformját a globális kihívásoknak való megfelelés összefüggésrendszerében kell folytatni; úgy véli, hogy az Európa 2020 stratégia sikere olyan különböző uniós politikák koherenciájának biztosításától függ, mint a nemzeti és az uniós költségvetések összhangjának megteremtése – ideértve a közös agrárpolitikát és a kohéziós alapokat is – például a források régiók közötti igazságos elosztásának garantálása révén, a versenyképesség elősegítésére irányuló világos célok alapján, hangsúlyt helyezve a leginkább rászoruló tagállamokra és régiókra, valamint az olyan politikákra, amelyek tárgya az oktatásra, az innovációra, valamint a kutatásra és a fejlesztésre fordított kiadások;

57. ismételten emlékeztet továbbá arra, hogy az Európa 2020 stratégia csak akkor lehet hiteles, ha megfelelő pénzügyi forrásokra támaszkodhat, és ezért támogatni képes az alábbiakat:
- összefüggő következtetések elfogadása a következő többéves pénzügyi keret összefüggésrendszerében, valamint az olyan politikákra összpontosító uniós költségvetés, amelyek hozzájárulnak az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek megvalósításához;
 - az uniós alapok gazdasági, szociális és környezeti jelentőség és hatékonyság alapján történő elosztása; a tagállamok által fel nem használt alapokat a növekedés, a versenyképesség és a foglalkoztatás előmozdítása közös projektekbe vagy programokba való uniós szintű állami beruházásokra kellene visszautalni, mint az infrastruktúrára, az oktatásra és képzésre, az innovációra, valamint a kutatásra és fejlesztésre fordított beruházások;
 - az alapok felhasználási hatékonyságát és a beruházási projektek tényleges eredményeinek előmozdítását célzó technikai segítségnyújtás;
 - az Európai Beruházási Bank (EBB) kiemeltebb szerepe a strukturális alapok katalizáló szerepének és áttételi funkciójának fokozása tekintetében;
 - az innovatív pénzügyi eszközök továbbfejlesztése és optimális felhasználása, bevonva az Európai Beruházási Bankot (EIB), az Európai Beruházási Alapot (EIF), valamint az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bankot (EBRD) (pl. támogatások és kölcsönök elegyítése, kockázati tőkeeszközök, a kockázat-megosztás és garanciák új formái);
 - magán megtakarítások hosszú távú beruházások felé terelése megfelelő ösztönzők és mechanizmusok révén;
 - innovatív hosszú távú beruházásfinanszírozás kidolgozása mind állami, mind magán alapok bevonásával;
 - projektkötvények bevezetése a magántőke bevonására az európai infrastrukturális kihívások szükségleteinek való megfelelés érdekében;
 - annak biztosítása, hogy a hosszú távú beruházáshoz kapcsolódó kockázati tőke jelentősen nagyobb összegei álljanak rendelkezésre;
 - a finanszírozáshoz való könnyebb hozzáférést és a kevesebb bürokráciát célzó fellépés, különösen a kis- és középvállalkozások tekintetében, fenntartva ugyanakkor az átláthatóságra vonatkozó szigorú standardokat;

58. úgy véli, hogy az Európai Energiaközösség létrehozása kulcsfontosságú politikai projekt az Európa 2020 stratégiában a megújuló energiára történő átállásra vonatkozóan kitűzött célok továbbviteléhez, maximalizálva ugyanakkor az energiahatékonyságot és növelve az EU energiafüggetlenségét, és igazi, szervesen összekötött energiapiacot hozva létre; hangsúlyozza az uniós energiapolitika külső dimenziójának fontosságát;
59. úgy véli, hogy az olaj- és földgáz-termelő országok és az – elsősorban európai – fogyasztó országok közötti kapcsolatokat meg kell erősíteni, figyelembe véve a földközi-tengeri térség politikai színterén a közelmúltban bekövetkezett fejleményeket is; úgy véli, hogy közös, fenntartható energia- és nyersanyag-beszerezési politika bevezetésére van sürgősen szükség a hátrányos hatások elkerülése érdekében, amelyek késleltethetik az európai gazdaság talpra állását és jövőbeli fejlődését;
60. hangsúlyozza, hogy az erőforrás-hatékonyság elveinek minden uniós politikákba történő beemelése kulcsfontosságú szerepet játszik az uniós versenyképesség biztosítása tekintetében (ideértve az innovatív új termékek és szolgáltatások kifejlesztését, a bevételek csökkentésének, a hulladék minimalizálásának új módjait, az erőforrás-készletek kezelésének javítását, a fogyasztási minták megváltoztatását és a logisztika javítását), továbbá biztosítani kell, hogy a gyártási folyamatok, valamint az irányítási és üzleti módszerek optimalizálása olyan módon történjen, amely garantálja, hogy a termékek és szolgáltatások tervezése tekintetében az életciklus megközelítést a „bölcsőtől a koporsóig” módon teljesítik;
61. ismételten emlékeztet arra, hogy az energiához és a nyersanyagokhoz való hozzáférés, valamint azok hatékony felhasználása létfontosságú az EU általános versenyképességének biztosítása érdekében; hangsúlyozza, hogy a versenyképesség hosszú távú megőrzéséhez az Uniónak világelsőnek kell lennie az energia-megtakarítás és hatékonyság előmozdítása, az új öko-barát technológiákkal kapcsolatos kutatás és az azokba való beruházás, az energiaellátás diverzifikálása és racionalizálása és a megújuló energiaforrások fejlesztése és megnövekedett használata terén; emlékeztet arra, hogy az energia- és nyersanyag-behozataloktól való függőség csökkentése hozzájárul az Unió versenyképességének biztosításához, ugyanakkor segít az Unió inflációs célkitűzéseinek elérésében is;
62. síkraszáll emellett, hogy különleges figyelmet kell fordítani a fenntartható közlekedéspolitikára, főként a transzeurópai közlekedési hálózatok bővítésére és az azokhoz való hozzáférés javítására a strukturális és kohéziós alapok révén az elmaradással küzdő régiókban, ami jelentős mértékben hozzájárul majd az egységes piac megerősítéséhez; hangsúlyozza a hatékony és összekapcsolt szállítási rendszer fontosságát, amely biztosítja a személyek, javak, áruk és szolgáltatások szabad mozgását és elősegíti a növekedést; hangsúlyozza a transzeurópai közlekedési hálózatok (TEN-T) jelentős európai hozzáadott-értéket teremtő jelentőségét, mivel a fizikai akadályok, például az eltérő nyomtáv megszüntetésével hozzájárulnak a szűk keresztmetszetek megszüntetéséhez és határokon átnyúló infrastruktúrát biztosítanak;
63. úgy véli, hogy az egységes piaci intézkedéscsomag kulcsfontosságú politikai kezdeményezés, amely alátámasztja az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek és azon kiemelt kezdeményezéseinek alapjait, amelyek célja, hogy a Monti-jelentés szellemében

maradéktalanul kihasználják a belső piac növekedési potenciálját és teljessé váljon az egységes piac; hangsúlyozza, hogy a válság egyértelműen megmutatta: az Unióban mindenütt meg kell könnyíteni a piachoz jutást és a mobilitást, valamint fel kell számolni a társadalmi és a területi széttagoltságot, ezáltal megerősítve az EU ipari alapjait és innovációs képességét;

Mobilitás és migráció.

64. hangsúlyozza, hogy mind a velünk szomszédos régiókban zajló jelentős felkelések, mind az EU-n belüli demográfiai fejlemények a közös migrációs politika szükségességét mutatják; hangsúlyozza, hogy a munkaerő mobilitásának növelését egyenlő foglalkoztatási és szociális feltételek biztosításával és a mindenkit megillető jogok megteremtésével kell ösztönözni, ideértve a szakmai képesítések diplomák elismerését az Unión belül, valamint a társadalombiztosítási jogok átvitelének és a nyugdíjjogosultságok hordozhatóságának lehetőségét az európai egységes piac megerősítése érdekében;
65. úgy véli, hogy a schengeni megállapodás továbbra is az EU polgárainak kivételes jelentőségű vívmánya, amelyet meg kell védelmezni; kéri, hogy fokozzák az e téren folytatott együttműködést; aggodalmának ad hangot a schengeni szabályok hipotetikus módosításai kapcsán; ragaszkodik ahhoz, hogy a Parlamentet megfelelően bevonják a jogalkotási folyamatba, és hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a tagállamok tartózkodjanak minden egyoldalú döntés meghozatalától e téren; ismételten emlékeztet arra, hogy a schengeni egyezmény az EU nagyobb integrációja felé tett lépés volt, és hogy a személyek mozgásának szabadságát meg kell védelmezni;
66. felszólít egy közös uniós bevándorlási politikára, és üdvözli a Bizottság több jogszerű lehetőség megnyitására irányuló javaslatát az EU-ba történő bevándorlás és munkavégzés tekintetében; hangsúlyozza a jelenlegi kékkártya-rendszer reformjának szükségességét (kiterjesztve azt lényeges nagyobb számú munkahelyre és hivatásra); megjegyzi, hogy az Unió munkáltatók növekvő mértékben függenek attól, hogy Európán kívüli országokból származó munkavállalók vállaljanak munkát olyan szektorokban, mint például a mezőgazdaság, a kertészet, az idegenforgalom, az idősgondozás és -ápolás, mivel egyre kevesebb európai polgár áll rendelkezésre, hogy ezekben az ágazatokban munkát vállaljon; úgy véli, hogy a Bizottság szezonális alkalmazottakra irányuló javaslatában jobb feltételeket kell teremteni és biztonságos jogi státuszt kell biztosítani az ilyen, gyakran sérülékeny és kiszolgáltatott munkavállalók számára a kizsákmányolással szemben védelmük érdekében;

Kkv-k, innováció és K+F

67. ajánlja, hogy a Bizottság ösztönözze és könnyítse meg a kkv-k nagyobb kezdőtőkével való ellátását vagy kockázati tőke vagy részvények jegyzése révén, több támogatással a strukturális alapokból és kevesebb teret hagyva az eladósodás számára, különösen az újonnan induló, csúcstechnológiát képviselő társaságok esetében, amelyeknek nagy a K+F-fel kapcsolatos tőkeszükséglete; hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni a versenykockázati és innovációs program garanciaeszközt, és egyszerűsíteni kell a kkv-k hozzáférését a finanszírozáshoz; rámutat, hogy különösen bátorítani és támogatni kell a női vállalkozókat;
68. elismeri a szociális gazdaság (a harmadik szektor) jelentőségét az innováció megerősítésében Európában; hangsúlyozza, hogy Európában stratégiailag

környezetbarát és erőforrás-hatékony közbeszerzési politikákra van szükség az egyenlő és versenyképes innovációs ágazat támogatása érdekében;

69. sürgeti, hogy az Európai Beruházási Bank és Európai Beruházási Alap kapjon európai szintű vezető szerepet az alapoknak a kkv-k számára való, ésszerűsített és átláthatóbb eljárások alkalmazása általi felszabadítása terén, a tagállami pénzügyi intézményekkel közösen gondoskodva a nemzeti szinten már létező struktúrákkal párhuzamos rendszerek létrehozásának elkerüléséről annak érdekében, hogy a kkv-k könnyen megtalálják a szokásos belépési pontot; ajánlja, hogy az EBB/EBA szűrőként működjön, a hangsúlyt az Európa 2020 stratégián belüli megfelelő, kiemelt ágazatokra helyezve – megerősítve a gazdaságot, a foglalkoztatást, a környezet fenntarthatóságát és az erőforrások hatékony felhasználását –, továbbá a kkv-k kiválasztott csoportjai esetében járjon el mentorként, és vegyen részt a bankokkal és azok kockázatkezelési csoportjaival folytatott tárgyalásokon annak érdekében, hogy a kkv-k hosszú távú kölcsönöket vehessenek fel; kéri az EBB által nyújtott finanszírozási lehetőségek maradéktalan kiaknázását;
70. felhívja a tagállamokat, hogy gyorsítsák fel az európai kisvállalkozói intézkedéscsomagban (2008) és annak a Bizottság által 2011. február 23-án közzétett felülvizsgálatában előírt intézkedések végrehajtási folyamatát annak érdekében, hogy csökkentsék az adminisztratív terheket, elősegítsék a kkv-k finanszírozáshoz való hozzáférést és támogassák a kkv-k nemzetközivé válását;
71. hangsúlyozza, hogy az uniós finanszírozási programok következő generációjának rendszerszerűen kell támogatnia az innovatív és munkahelyteremtő kkv-kat a belső piacon belül és világszinten egyaránt; hangsúlyozza a vállalkozások alapításának az új technológiák segítségével történő gyors alapítása elősegítésének, finanszírozásuk javításának, adminisztratív terheik enyhítésének és nemzetközivé válásuk előmozdításának szükségességét; véleménye szerint rendkívül kívánatos volna elismerni azt a kulcsfontosságú szerepet, amelyet az ipari szövetkezeti bankok és a lakossági bankok töltenek be azáltal, hogy biztosítják a kkv-szektornak nyújtott segítségre és tényleges támogatásra irányuló stratégia optimalizálását;

Adózás

72. hangsúlyozza, hogy mind az EMU-nak, mind a belső piacnak arra van szüksége, hogy a nemzeti adópolitikák összehangolása komolyabb legyen; hangsúlyozza, hogy az adózás minőségét javítani kell annak érdekében, hogy az megfelelő foglalkoztatási, innovációs és hosszú távú befektetési ösztönzőket nyújtson; kéri a Bizottságot az európai szemeszter keretében a tagállami adórendszerek ellenállóképességének elemzésére, hogy adózási rendszerük kiállja a gazdasági fluktuációt és ne szükségszerűen hagyatkozzon az erősen ciklikus vagy buborékképzésre hajlamosként ismert adóalapokra;
73. támogatja a Bizottság azon erőfeszítéseit, amelyek célja a káros adóverseny, az adókikerülés, az adócsalás és az adóparadicsomok elleni fellépés az EU-ban és nemzetközi szinten egyaránt, az adóbeszedési rendszerek javítása és további irányadó adósávokkal ellátott közös konszolidált társasági adóalap létrehozása, valamint egyedi, egyszerűsített adórendszer bevezetése a kkv-k számára; üdvözli a csalásbiztos rendszer létrehozására irányuló, a Bizottság által ismerttetendő hea-stratégiát;

74. megállapítja, hogy az adócsalás és adóelkerülés elleni küzdelemnek – harmadik országokkal kapcsolatosan is –, valamint az adóbeszedés javításának a tagállamok költségvetési konszolidációt célzó jelenlegi erőfeszítéseinek alapvető szempontját kell képeznie;
75. úgy véli, hogy a jelenlegi helyzetben, amikor a tagállamoknak meg kell szilárdítaniuk költségvetésüket, egy ilyen lépés döntő fontosságú; megállapítja, hogy az adóverseny addig fogadható el, amíg nem veszélyezteti a tagállamok azon képességét, hogy az általuk indokoltan elvárható bevételeket beszedjék, és emlékeztet arra, hogy megoldásokat kell találni a káros adóverseny minimalisra szorítására;
76. úgy véli, hogy az uniós források odaítélése során figyelembe kellene venni a tagállamok adóstratégiáját, valamint az adókikerülés elleni fellépés és az adóügyek jobb összehangolása terén mutatott együttműködési készségüket;
77. elismeri, hogy az adóparadicsomok közös fogalom meghatározása hiányzik; felhív legalább egy egyeztetett egységes európai fogalom meghatározás létrehozására, a világszintű fogalom meghatározásra vonatkozó megállapodás létrejöttéig;

Foglalkoztatás

78. hangsúlyozza, hogy az új és jobb munkahelyek a tisztességes, környezetbarát és intelligens növekedési stratégia előfeltételei, következésképpen az alábbiakat kéri:
 - hozzanak létre új munkahelyeket az innováción, a kutatáson és fejlesztésen alapuló ágazatokban, így például az energia- és a környezetvédelmi ágazatban, a nemek közötti egyensúlyt biztosító megközelítést követve;
 - hozzanak intézkedéseket az Európai Szociális Alap alapján a tagállamok rendelkezésére álló, létező uniós közvetlen munkahely-teremtési támogatás eredményességének javítására;
 - tegyenek lépéseket a munkaerő-piaci részvétel megkönnyítésére a nők (különösen a megfizethető gyermekgondozási szolgáltatások következetes gyarapítása révén) és az idősebb munkavállalók (nyugdíjjogosultságuk és szociális jogok érintése nélkül), valamint a legális migránsok számára, továbbá a munkanélküliség csökkentésére (különösen a fiatalok körében);
 - tegyenek lépéseket az oktatás és szakképzés minőségének fejlesztésére, valamint az élethosszig tartó tanulás és a vállalkozói szellem hathatós népszerűsítésére, a munkavállalók foglalkoztathatóságának megerősítése és versenyképes humántőke kialakítása céljából;
 - dolgozzanak ki foglalkoztatási lehetőségeket és a társadalmi beilleszkedést segítő programokat a legkiszolgáltatottabb csoportok – így a romák és a fogyatékkal élők – számára;
 - teremtsenek fenntartható, minőségi és tisztességes megélhetést biztosító munkahelyeket a mezőgazdaságban és a vidéki területeken;
 - lépjenek fel a be nem jelentett munkavégzéssel szemben;
79. rámutat, hogy a jelenleg költségvetési megszorításokat végrehajtó tagállamokban a munkanélküliséget nagyrészt az általános gazdasági tevékenység hanyatlása okozza, aminek következtében a tartós munkanélküliség riasztó mértékben nő; megjegyzi, hogy

a tartós munkanélküliséggel sürgősen foglalkozni kell, mivel az súlyosan árt az érintett országok hosszú távú növekedésének, és következésképpen ronthatja az egész Unió versenyképességét;

80. megállapítja, hogy a mostani válság következtében az EU munkaerőpiaca hosszú távon töredezett maradhat egyfelől a jó minőségű munkaerő kiegyensúlyozott fizetési mérlegű tagállamokban való koncentrálódásával, másfelől pedig magas munkanélküliségi rátával és a versenyképes munkaerő hiányával a válság által legjobban sújtott és egyben leginkább eladósodott tagállamokban;
81. úgy véli, hogy továbbra is foglalkozni kell a vállalatirányítás kérdésével, a vezetésnek a hosszú távú beruházásokra és a munkahelyteremtésre való ösztönzése érdekében; javasolja, hogy készüljön éves beszámoló a 250 főnél több embert foglalkoztató és 50 millió eurónál nagyobb forgalmú valamennyi jegyzett társaság vállalati társadalmi és környezeti felelősségvállalásának értékeléséről;

Oktatási stratégia

82. hangsúlyozza a gyermekkori, szakmai, egyetemi és felnőttoktatás fontosságát az innováció és a növekedés szempontjából, és hangsúlyozza a rugalmas biztonság megfelelő alkalmazásának jelentőségét; hangsúlyozza, hogy az oktatási és képzési rendszereket ki kell igazítani annak érdekében, hogy az emberek nagyobb mértékben rendelkezzenek a magasabb foglalkoztatási szintek, a termelékenység, a növekedés és a versenyképesség biztosításához szükséges tudással és készségekkel;
83. javasolja az Erasmus program analógiájára egy uniós ösztöndíjprogram létrehozását, a magánszektor teljes bevonásával; úgy véli, hogy egy ilyen programnak fel kell ölelnie az egyetemek, alkalmazott tudományokat oktató egyetemek, szakképzési intézmények, az ipar, a pénzügyi piacok és a kkv-k, valamint nagyvállalatok klasztereit, és hogy a polgárok – többek között a kiszolgáltatott csoportok – számára biztosítania kell a képzéshez való hozzáférést, különösen a tudásalapú gazdaságban is bevethető készségek kialakítása, valamint az élethosszig tartó tanulás megerősítése érdekében;
84. határozottan támogatja olyan intézkedések bevezetését, amelyek célja az európai felsőoktatás minőségének javítása, többek között a diákmobilitást gátló akadályok további elhárítása, az egyetemek és az üzleti világ közötti kapcsolatok javítása és a vállalkozásbarát társadalmi hozzáállás előmozdítása révén; javasolja egy európai innovációs ösztöndíj bevezetését, amely rendeltetése szerint hozzájárulna a tudás és a készségek innovatív ágazatokban való alkalmazásának ösztönzéséhez, és egyszersmind lehetővé tenné uniós hálózatok és együttműködési formák létrehozását is; úgy véli, hogy egy ilyen ösztöndíj az egyes tagállamokban létrehozott és egyedileg végrehajtott szakképzési programok keretében foglalkozhatna a fiatalokkal;
85. hangsúlyozza, hogy európai és nemzeti szinten egyaránt meg kell teremteni a feltételeket a magán- és az állami szektor számára egyaránt a kutatásra és fejlesztésre irányuló beruházások növeléséhez; megállapítja, hogy az egyetemek finanszírozása túlnyomórészt az egyébként is konszolidációs nyomás alatt álló nemzeti költségvetésekből történik; ösztönzi ennél fogva a tagállamokat, hogy egyetemi finanszírozási rendszereik reformja révén is biztosítsák Európa technológiai fejlesztési, innovációs és munkahelyteremtő képességének javítását;

86. úgy véli, hogy a tagállamok oktatási területen történő beruházásainak ösztönzése érdekében a tagállamok középtávú költségvetési célkitűzésének értékelése keretében külön figyelmet kell fordítani az oktatási, kutatási és szakképzési közkiadásokra;
87. támogatja az Európai Egyetemek Szövetségének (EUA) azon felhívását, hogy a felsőoktatásba való állami beruházások szintje emelkedjen a GDP 3%-ára; úgy véli, hogy e cél eléréséhez a Stabilitási és Növekedési Paktum értékelése keretében e kiadások minőségi vizsgálata is szükséges;
88. felhív az egyetemi tanulmányokat nem igénylő szakmák oktatásának a szakmai gyakorlati képzés fejlesztése révén történő javítására.

V. Az EU újragondolása: az európai gazdasági kormányzáson túl

89. hangsúlyozza, hogy az Európai Unió válaszához érkezett: vagy úgy döntenek a tagállamok, hogy egyesítik erőfeszítéseiket az integráció elmélyítésére, vagy az EU szétforgácsolódik a döntéshozatali szintjén tapasztalható stagnálás és a gazdasági szintű eltérések miatt;
90. figyelmeztet arra, hogy a széttagolt Unióhoz való visszatérés a protekcionizmus és a populizmus kockázatát hordozza magában;
91. olyan, mélyebb, demokratikus politikai unió mellett száll síkra, amelyben az EU intézményei határozottabb szerepet kapnak mind a közös politikák kialakítása, mind pedig azok végrehajtása terén; hangsúlyozza a demokratikus legitimitáció és az Unió ellenőrzése erősítésének fontosságát;
92. hangsúlyozza az európai projekt alapját képező elvek, nevezetesen a tagállamok egyenlősége, a szolidaritás, a kohézió és az együttműködés elve tiszteletben tartásának jelentőségét; felhívja a figyelmet arra, hogy a belső egyensúly zavarainak hatékony kezelése és az euróövezeten belüli és kívüli tagállamok koordinációjával az igazi konvergencia felé történő elmozdulás révén ragaszkodni kell ezekhez az elvekhez;
93. hangsúlyozza, hogy az Európai Bizottságot meg kell erősíteni, növelve az Európai Parlament előtti elszámoltathatóságát, és a polgárok hangjának legfőbb közvetítőjévé – és különösen a határokon átnyúló viták fórumává – kell válnia, figyelembe véve az olyan területeken hozott nemzeti döntések tovagyrűző hatását, mint amilyen a gazdasági és társadalmi irányítás;
94. hangsúlyozza, hogy a gazdasági kormányzást – összehangolt gazdasági, fiskális és szociális politikák mellett – a közösségi módszerrel kell megszervezni, és az uniós intézményeknek kell irányítania, a nemzeti parlamentek teljes körű bevonásával;
95. az Európai Rendszerkockázati Testületről (ERKT) és a három európai felügyeleti hatóságról szóló új szabályozást a helyes irányba tett kezdőlépésnek tekinti, ugyanakkor úgy véli, hogy további előrelépésre van szükség különösen a rendszerszempontból jelentős intézmények – például a magas tőkeáttételi arányú társaságok – uniós szintű, közvetlen felügyeletének és egy egységes szabálycsomag érvényre juttatásának biztosításához; hangsúlyozza, hogy az új hatóságok számára a megfelelően növekvő felelősségükkel arányos emberi és pénzügyi erőforrásokat kell biztosítani;
96. úgy véli, hogy a pénzügyi stabilitás biztosítását célzó felügyelet mellett szükség van a potenciális buborékok felügyeletére és azok tekintetében megelőző mechanizmusokra,

és a tőke makrogazdasági kihívásokat és célkitűzéseket figyelembe vevő, optimális elosztására; úgy véli továbbá, hogy az adópolitikát e cél elérésének eszközeként is fel kell használni;

97. felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő kiegészítő javaslatokat azon pénzügyi piaci struktúrák szabályozására vonatkozóan, amelyek mérete, rendszerszintű integrációja, összetettsége vagy összefonódása veszélyeztetheti a pénzügyi stabilitást és a szabályozó hatóságok ellenálló képességét követeléseikkel szemben, valamint a felügyeletek abbéli képességét, hogy tevékenységeiket – közöttük az árnyékbankrendszer és tőkeáttételük szintjét – áttekinthessék; kéri a Bizottságot olyan szabályozási lehetőségek megfontolására, mint például a méret felső határának megszabása vagy a növekedést gátló ösztönzők alkalmazása, valamint üzleti modellek előírása;
98. hangsúlyozza, hogy az államadóssággal kapcsolatos válság kezeléséhez és az EU versenyképességének, konvergenciájának és szolidaritásának növeléséhez arra van szükség, hogy a hatáskörök és a finanszírozás az Unióhoz kerüljenek át;
99. összegzőképpen megállapítja, hogy a demokratikus politikai unió és a monetáris unióval arányos gazdasági integráció elmélyítése érdekében az EU költségvetésének valamennyi számottevő kiadását hatékonyan egyszerűsíteni kell azzal a céllal, hogy növekedjen az EU mint egész, valamint az EU kevésbé versenyképes régióinak versenyképessége, és a lehető legnagyobb legyen Európa gazdasági ereje a polgárok érdekében, megőrizve vagy visszanyerve egyúttal az igazságos szociális egyensúlyt; úgy véli ezért, hogy az EU költségvetését az Unió GDP-jének 5 és 10%-a közötti értékre kellene emelni; kéri, hogy az EU költségvetésének a saját források alapján történő megnövelésével párhuzamosan – amelynek célja a politikák és intézkedések finanszírozása a kül- és biztonságpolitika, az energia- és a közlekedési ágazat, a fejlesztési együttműködés, valamint a kutatás és fejlesztés területein – a nemzeti költségvetéseket csökkenteni kell a polgárok adósemlegességének biztosítása érdekében;
100. hangsúlyozza, hogy jobb egyensúlyt kell teremteni a gazdaságpolitika és a szociális politika között, többek között megerősítve és intézményesítve a makrogazdasági társadalmi párbeszédet;
101. emlékeztet arra, hogy az Európai Unió legitimitása az általa közvetített demokratikus értékekből, az általa követett célokból és a rendelkezésére álló hatáskörökből, eszközökből és intézményekből ered; úgy véli, hogy az európai gazdasági integráció elmélyítése szükséges az euróövezet, illetve az egész Unió stabilitásának biztosításához, ez további fejleményeket tesz szükségessé az alábbiak tekintetében: az euróövezet külső képviselője, minősített többséggel történő szavazás a társasági adóalapról, intézkedések az adókikerülés és az adóelkerülés elleni fellépés érdekében, állampapírok és eurókötvények kölcsönös kibocsátása a pénzügyi fegyelem előmozdítása érdekében, az EU kölcsönfelvételi képessége, megfelelőbb egyensúly a gazdasági és szociális politikák között, az uniós költségvetés saját forrásai, valamint a nemzeti parlamentek és az Európai Parlament szerepe;
102. úgy véli, hogy a gazdaságirányításra vonatkozó politikai döntések nem veszélyeztethetik az uniós szinten megállapított azon kötelezettségvállalásokat, amelyek valamennyi tagállam céljait és érdekeit tükrözik, és hogy e döntéseket a Szerződésben kell rögzíteni és teljes intézményi részvétellel, valamint az Európai Bizottság és az

- Európai Parlament ellenőrzése mellett kell végrehajtani;
103. felhív az Unió előtt álló kihívásokra válaszul olyan átfogó stratégia kialakítására, amely a megerősített gazdaságirányítás révén az uniós válaszlépések sarokköveket alkotja; felhív továbbá a válságrendezés költségvetési konszolidáció, növekedésfokozó strukturális reformok és a banki szektor rendbetétele folytatásán keresztül történő fenntartására; megjegyzi, hogy a Tanács által javasolt Euró+ Paktum a jelenleg a Tanács és a parlament közötti tárgyalások tárgyát képező gazdaságirányítási csomag egyik elemét képezi;
 104. kéri, hogy az Euratom-szerződést váltsa fel az Európai Energiaközösség, amely – a hatékony energiamix megteremtése céljából – az új energiatermelési képességekért felelne, többek között a megújuló energiákért, az energiahatékonyságért, az átviteli hálózatokért, a tárolási létesítményekért és az ellátás biztonságáért, a harmadik országokkal folytatott tárgyalásokért és a megfizethető, egyetemes szolgáltatások biztosításáért;
 105. úgy véli, hogy a stabilitási mechanizmus miatt szükséges szerződésmódosítások mellett ezeket az egymással összefüggő kérdéseket az Európai Unióról szóló szerződés 48. cikkének (3) bekezdése értelmében felállítandó konventen belül kellene megvitatni;
 106. úgy véli, hogy amennyiben erre nem kerül sor, az euróövezet demokratikus és hatékony működése érdekében az EUMSZ 329. cikke szerinti megerősített együttműködéshez kell majd folyamodni;
 107. ismételten leszögezi, hogy a válságra adandó európai válasznak az európai integráció elmélyítésén, a közösségi módszer továbbvitelén, a parlamentközi párbeszéd megszilárdításán, a társadalmi párbeszéd előmozdításán, a társadalmi beilleszkedést, a munkahelyteremtést és a fenntartható növekedést támogató jóléti állam megerősítésén, valamint a szociális piacgazdaság és értékrendszere további építésén kell alapulnia, valamennyi polgárt a Szerződésekben és az Európai Unió alapjogi chartájában foglalt értékekre alapozott európai projekt köré tömörítve;
 108. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Tanács elnökének, az eurócsoport elnökének, az Európai Központi Banknak, az Európai Beruházási Banknak, az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Banknak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, a Régiók Bizottságának, a tagállamok kormányának és parlamentjének, valamint a szociális partnereknek.

INDOKOLÁS

A megbízatás és a megbízatás meghosszabbítása

Az Európai Parlament 2009. október 7-i határozatával létrehozta a Pénzügyi, gazdasági és szociális válsággal foglalkozó különbizottságot (CRIS).

2010. október 20-án az Európai Parlament a CRIS bizottság által a bizottság 2010. szeptember 29-i ülésén jóváhagyott félidős jelentése alapján elfogadta „a pénzügyi, gazdasági és szociális válságról: ajánlások a végrehajtandó intézkedésekre és kezdeményezésekre vonatkozóan” című állásfoglalását.

Ha azonban a különbizottság megbízatása a pénzügyi, gazdasági és szociális zavarok közepette lejárt volna, az azt a benyomást keltette volna, hogy az Európai Parlament a válságot megoldottnak tekinti, miközben a pénzügyi piacok még távolról sem stabilizálódtak, a polgárok és a vállalkozások pedig továbbra is egyre nagyobb gazdasági és szociális fenyegetésekkel küszködtek. A 2007 és 2009 közötti évek pénzügyi, gazdasági és szociális válsága alapvető kihívást jelentett a Gazdasági és Monetáris Unió jelenlegi kormányzási rendszere számára. Az EU a létrehozása óta legsúlyosabb gazdasági és szociális válságnak, valamint az euró stabilitását érintő példa nélküli és nehéz fenyegetésnek volt szemtanúja, amely komoly következményekkel járt az EU gazdasági és szociális stabilitására, valamint kohéziójára nézve. Ráadásul a jelek szerint maga a Gazdasági és Monetáris Unió, a belső piac és az Európai Unió szociális alapjának a léte forgott kockán.

Ezen észrevételeket és kihívásokat az időközi jelentés feltárta. A CRIS bizottságban eddig végzett munka lehetővé tette számunkra, hogy mélységében és teljességében megértsük a válságot, tanulságokat vonjunk le belőle és fontos ajánlásokat tegyünk. Az állami beruházások és a fiskális politika szempontjai a főbb prioritásaink között szerepeltek, s az ezekkel kapcsolatos megállapításokat – az uniós költségvetés vonatkozásában – a javasolt, a 2013 utáni fenntartható Európai Unióval kapcsolatos politikai kihívásokkal és költségvetési forrásokkal foglalkozó különbizottságnak tovább kellett vinnie.

A fentiek értelmében a CRIS különbizottság megbízatásának meghosszabbítása volt szükséges az alábbiak céljából:

- Az Európai Parlament által már elfogadott CRIS-ajánlásokat kiegészítő ajánlások kidolgozása egy fenntartható uniós növekedési modellre vonatkozóan. E további ajánlásokat a 2013 utáni fenntartható Európai Unióval kapcsolatos politikai kihívásokkal és költségvetési forrásokkal foglalkozó különbizottságnak figyelembe kell majd vennie;

- Mechanizmusok létrehozása és összehangolt politikák kidolgozása a tagországok államadóssággal kapcsolatos válságból való kilábalása, valamint a válság megismétlődésének a mögöttes okok kezelése általi megelőzése érdekében, egyidejűleg előmozdítván a határozott és fenntartható növekedést és foglalkoztatást. Ezenfelül további munkára van szükség egy életképes uniós válságkezelési mechanizmus kidolgozása és a jövőre szóló politikai stratégia meghatározása érdekében, amely magában foglalja az európai gazdasági kormányzás reformját, az Európa 2020 stratégiát, a fiskális politikát és annak költségvetési vonatkozásait,

a pénzügyi szabályozást és felügyeletet, valamint a globális kormányzás reformját és az EU globális szintű képviselőit, és mindezzel összekapcsolódik;

- Szoros együttműködés kialakítása a nemzeti parlamentekkel, amelyekkel a 2010. szeptemberben elfogadott jelentés értelmében konzultációt kell folytatni;

Az Európai Parlament ezért 2010. június 16-án úgy határozott, hogy a CRIS bizottság megbízatását 2011. július végéig meghosszabbítja.

A második megbízatás módszerei és munkaprogramja

1. A félidős jelentés megvalósultnak tekintett és ezért újra nem tárgyalandó ajánlásai:

Röviddel a CRIS bizottság félidős jelentésének a plenáris ülés általi elfogadását követően a CRIS koordinátorai úgy határoztak, hogy a félidős jelentésben szereplő ajánlásokat közös megállapodásnak és ezért újra nem tárgyalandó eredménynek tekintik.

A CRIS koordinátorai úgy határoztak, hogy a második időszakban hat fő témára, valamint a nemzeti parlamentekkel és az Európai Bizottsággal folytatandó eszmecsere helyezik a hangsúlyt.

2. Az Európai Bizottsággal való eszmecsere központjába helyezendő hat fő téma:

A CRIS bizottságon belül eszmecsere formájában az alábbi hat fő témát vitattuk meg az EP tematikus fősztálya, illetve az Európai Bizottság által előkészített munkadokumentumok alapján:

1. Európai államadósság és az euró válsága; ideértve az állampapírok és eurókötvények kölcsönös kibocsátását – 2011. január 20.;
2. Globális egyensúlyhiány és globális kormányzás – 2011. január 31.;
3. Az új monetáris rendszer – 2011. január 31.;
4. Az EU versenyképességének és fenntarthatóságának fokozása; az EU 2020 stratégia végrehajtása az innováció és a hosszú távú befektetés támogatása révén a munkahelyteremtés és a növekedés érdekében – 2011. február 10.;
5. A reálgazdaság finanszírozása és a hozzáadott érték Európája, projektkötvények és a tranzakciókra kivetendő adó – 2011. február 28.;
6. Az EU újragondolása: az európai gazdasági kormányzáson túl – 2011. február 28.;

A koordinátorok nyitott ülései a biztosokkal

A CRIS bizottság emellett a koordinátorok nyitott ülései keretében összesen hat ülést tartott a versenyért felelős Joaquín Almunia biztossal, a belső piacért és a szolgáltatásokért felelős

Michel Barnier biztossal, az adóügyért és a vámunióért, valamint az ellenőrzésért és a család elleni küzdelemért felelős Algirdas Šemeta biztossal, Antonia Tajani ipar- és vállalkozáspolitikai biztossal, Günther Oettinger energiaügyi biztossal és a regionális politikáért felelős Johannes Hahn biztossal.

3. A nemzeti parlamentekkel folytatott eszmecsere kiemelt kezelése

A nemzeti parlamentekkel folytatott eszmecserekre a parlamenti képviselők által a CRIS bizottságnál tett látogatások, a bizottság által több tagállamban tett látogatások, egy, a válsággal kapcsolatos kérdésekre vonatkozó kérdőív nemzeti parlamenteknek való megküldése, valamint végül a közös parlamentközi ülés formájában került sor.

A nemzeti parlamentek és a pénzügyi válsággal foglalkozó vizsgálóbizottságok képviselőinek látogatásai a CRIS bizottságnál, Brüsszelben

- Eszmecsere Jan de Wittel, a holland parlament képviselőháza pénzügyi rendszerrel foglalkozó vizsgálóbizottságának elnöke – 2010. október 27.;
- Eszmecsere Henri Emmanuellivel, a francia parlament nemzetgyűlésében felállított, a gazdaság működését befolyásoló spekulációs mechanizmusokkal foglalkozó vizsgálóbizottság elnökével és Jean-François Mancellel, a francia parlament nemzetgyűlésének előadójával – 2011. január 26.;
- Meghallgatás Phil Angelidesszel, az Egyesült Államok pénzügyi válsággal foglalkozó vizsgálóbizottságának (FCIC) elnökével – 2011. április 11.;

A CRIS bizottság látogatásai a nemzeti parlamenteknél

- Látogatás Prágában, a cseh parlament szenátusánál, 2011. január 5-én;
- Küldöttségi látogatás Lisszabonban, a portugál nemzetgyűlésben, 2011. január 11-12-én;
- Küldöttségi látogatás Madridban, a spanyol képviselőházban és a szenátusban, 2011. január 12–13-án;
- Küldöttségi látogatás Londonban, a brit Alsóházban és a Lordok Házában (az Egyesült Királyság parlamentjében), január 27-én;
- Látogatás Berlinben, a német parlament szövetségi gyűlésében (Bundestag), 2011. február 8-án;
- Küldöttségi látogatás Athénban, a görög parlamentben, 2011. április 21–22-én;

A CRIS bizottság Portugáliában, Spanyolországban, az Egyesült Királyságban és Görögországban találkozott a kormány, a központi bankok, az ipar, a kkv-k és a szociális

partnerek képviselőivel is.

Közös parlamentközi ülés a nemzeti parlamentek képviselőivel

A második időszak fő eseménye a nemzeti parlamentek képviselőinek részvételével 2011. március 14-én megrendezett közös parlamentközi ülés volt a következő témában: „Beruházás a reálgazdaságba: A növekedés, az innováció és a kohézió eszköztára”:

– „Európai hozzáadott érték: hosszú távú uniós stratégiai befektetések a növekedés és a foglalkoztatás érdekében”

Vitaindító előadást tartott: Thomas Mirow, az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank elnöke.

– „Befektetés az uniós gazdaságba, az EU 2020-as célkitűzések teljesítésének biztosítása”

Vitaindító előadást tartott: Philippe Maystadt, az Európai Beruházási Bank elnöke.

Az ülést a CRIS és az ECON bizottság vacsoraasztal melletti közös vitája követte, amelynek vezérszónoka Jacques Delors, a Bizottság korábbi elnöke volt.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	30.5.2011
A zárószavazás eredménye	+ : 32 - : 9 0 : 2
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Burkhard Balz, Pervenche Berès, Mario Borghezio, Pascal Canfin, Nikolaos Chountis, Sergio Gaetano Cofferati, Frank Engel, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Robert Goebbels, Monika Hohlmeier, Gunnar Hökmark, Danuta Maria Hübner, Iliana Ivanova, Liisa Jaakonsaari, Othmar Karas, Wolf Klinz, Hans-Peter Martin, Gay Mitchell, Anni Podimata, Antolín Sánchez Presedo, Olle Schmidt, Theodor Dumitru Stolojan, Kay Swinburne, Ivo Vajgl
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Marta Andreasen, Bendt Bendtsen, Cornelis de Jong, Leonardo Domenici, Bas Eickhout, Kinga Göncz, Enrique Guerrero Salom, Thomas Mann, Sirpa Pietikäinen, Hannes Swoboda
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (187. cikk (2) bekezdés)	Kriton Arsenis, Antonio Cancian, Jorgo Chatzimarkakis, Rosario Crocetta, Derk Jan Eppink, Roger Helmer, Constance Le Grip, Astrid Lulling, Joachim Zeller